

Draagvlak in de windturbine discussie

Een aanzet tot discussie onder tegenstanders

Draagvlak is een glibberige grootheid. Op grond waarvan kun je zeggen dat de al dan niet gewogen meerderheid van omwonenden voor of tegen een windturbine is?

Raad_bepaalt_variant

De politieke consensus schijnt nu te zijn dat de gemeenteraad bepaalt of er wel of geen draagvlak is. Tegenstanders kunnen dit beïnvloeden door voldoende omwonenden te mobiliseren om de gemeenteraad onder druk te zetten. Als ze daarin succesvol zijn dan zal de gemeenteraad geen draagvlak vaststellen en turbines afblazen. Er is dan geen draagvlak. “Zo werkt de democratie”, zeggen de politici. Enerzijds is dit een heldere procedure anderzijds krijgen wij, tegenstanders, er acute uitslag van. Waar zit hem dat in?

- 1) De opgave van “boven” ligt bij voorbaat vast. Als de raad nergens draagvlak vaststelt staat zij schaakmat. De raad zet dus bij voorbaat een roze bril op als zij draagvlak beoordeelt. Tegenstanders staan bij voorbaat met 1-0 achter in de draagvlak discussie.
- 2) Politici vinden dat lokale participatie draagvlak aantoont. Als 10% van de meervermogende omwonenden voor de helft een turbineproject meefinanciert is kennelijk de mening van de meerderheid van omwonenden niet langer relevant. De windindustrie hoeft alleen op zoek naar wat lokale stakeholders om zogenaamd draagvlak te produceren. Hoe lang die stakeholders hun belang moeten behouden en welke zeggenschap ze krijgen wordt vast niet vastgelegd. “Vrije markt”, is immers het motto. Locale stakeholders kunnen ook worden gelokt met oneigenlijke beloningen door de windindustrie. Wie controleert dat. Initiatiefnemers initiëren een windturbine project. Idealiter zijn dat de lokale stakeholders maar het valt te verwachten dat zich daarachter de windindustrie verschuilt. De windindustrie is de grote verdiener op projecten. Ze zullen de voorwaarden dicteren aan de zogenaamde lokale stakeholders ook op het gebied van voorfinanciering.
- 3) Initiatiefnemer moet lokaal draagvlak vaststellen bij vergunningsaanvraag. Met de windindustrie in de rug hebben zij de financiële middelen en de mankracht om de publieke opinie te beïnvloeden. Met toe te zeggen bij te dragen aan collectieve doelen, de zogenaamde collectieve baten, kunnen zij de publieke opinie manipuleren. Wie controleert er of die baten blijvend zijn en substantieel blijven? Of worden die collectieve baten het ondergeschoven kind waarop bekniibeld en bekort wordt ten behoeve van de heilige rentabiliteit?
- 4) Aan ons dan om daar tegenwicht aan te bieden. Met eigen geld en met eigen mankracht. We staan met 4-0 achter.

Alternatieve Variant

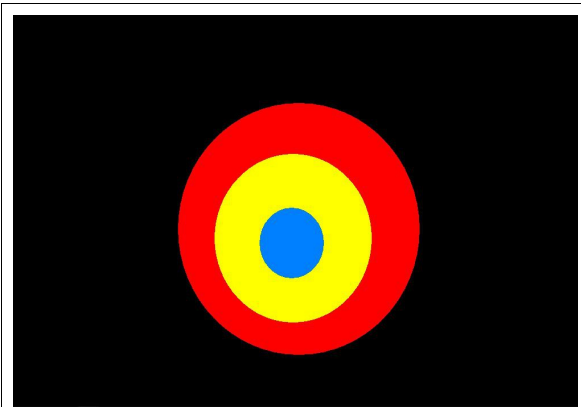
Procedure (zoekend geformuleerd)

- Gemeente voert het draagvlak onderzoek uit
- Stuurt alle omwonenden tot 1500 m de draagvlakvraag: Steunt u een turbine daar en daar?
- Omwonenden kunnen de draagvlakvraag per post beantwoorden of hun antwoord aan voor- of tegenstanders (in een envelop) meegeven. Ze vullen hun adres in zodat de

afstand tot de turbine locatie berekend kan worden.

- Gemeente stelt aan de hand van de inzendingen het draagvlak vast

Weging

*drie cirkels met een turbine als middelpunt:
1500, 1000 en 400 m. (knullig getekend)*

Als we aannemen dat er een minimale afstand van 400 m tot bewoning wordt aangehouden en dat daarbuiten de gemiddelde dichtheid van de bewoners overal even groot is dan woont 40% van de inwoners in het gele gebied tot 1000 m en 60% in het rode gebied tot 1500 m. Geef je iedereen 1 stem voor draagvlak dan weegt het rode gebied dus veel zwaarder dan het gele gebied. Willen we dat? Willen we minder getroffen omwonenden een zwaardere stem geven? Een mooie sporthal om het grote rode gebied te paaien ten koste van de gele inwoners? Is dat democratisch?

Als we dat niet willen dan moeten we bewoners een gewogen stem geven afhankelijk van de afstand van hun huis tot de beoogde windturbine. Hoe groter de afstand hoe minder zwaar een stem telt. Vandaar dat omwonenden hun adres moeten invullen op de draagvlakvraag.

Mijn voorstel zou zijn iedere omwonende een stemgewicht te geven van 1 gedeeld door het **kwadraat** van de afstand tot de turbine. Zo hebben de omwonenden tussen de 400 m en 632 m tesamen even veel stemgewicht als alle verdere omwonenden tot 1500 m tesamen. (Uitgaande van constante bevolkingsdichtheid in het hele gebied buiten 400 m) Voor ons, tegenstanders, maakt dat het te bewerken gebied overzichtelijk en het lijkt redelijk de verderwonenden beperkte invloed te geven. Tot ca 600 m is de hinder immers veruit het grootst.

Arthur Koks, Amsterdam Zuidoost, 18 maart 2021